

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **KRKONOŠSKÉ POLESÍ, s.r.o.**, se sídlem Harrachov 14, zastoupený Mgr. Tomášem Kaplanem, advokátem se sídlem Římská 104/14, Praha 2, proti žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**, se sídlem Ve Smečkách 33, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí regionálního odboru Státního zemědělského intervenčního fondu v Hradci Králové ze dne 12. 3. 2013, čj. SZIF/2013/0074602, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2013, čj. 8 A 73/2013 – 18,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne**přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí proti usnesení městského soudu ze dne 17. 6. 2013, čj. 8 A 73/2013 – 18, kterým soud odmítl žalobu žalobce proti Oznámení o ukončení administrace žádosti v rámci RPV vydanému stěžovatelem dne 12. 3. 2013 (dále jen „oznámení“) a postoupil věc Ministerstvu zemědělství. Městský soud konstatoval, že proti žalobou napadenému rozhodnutí je přípustný opravný prostředek odvolání, přičemž stěžovatel žalobce nesprávně poučil o nepřípustnosti opravného prostředku.

[2] Ke své kasační stížnosti připojil stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který odůvodnil tím, že výkon napadeného usnesení městského soudu spočívá v postoupení věci Ministerstvu zemědělství, které bude bez dalšího vázáno lhůtami pro vydání rozhodnutí o opravném prostředku proti oznámení podle části druhé správního řádu. Stěžovatel považuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti za nezbytné z důvodu zachování právní jistoty a předejití vydání případně nicotných správních aktů. Výsledek posouzení dané věci Nejvyšším správním soudem bude totiž znamenat rovněž určení věcně příslušného orgánu k posouzení opravného prostředku žalobce proti oznámení. Pokud by nedošlo k přiznání odkladného účinku a následně by bylo kasační stížností napadené rozhodnutí zrušeno, znamenalo by to neodstranitelný zásah do práv hájených stěžovatelem, neboť zrušené rozhodnutí by již bylo v mezidobí „konzumováno“, a to postupem Ministerstva zemědělství v souladu s právním názorem vysloveným v usnesení městského soudu.

[3] Žalobce ve svém vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že v daném případě není splněna ani jedna z podmínek pro přiznání odkladného účinku ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. (tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí znamenat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem). Stěžovatel totiž žádným způsobem netvrdí ani neprokazuje, jaká újma by mu nepřiznáním dokladného účinku mohla vzniknout, natož aby tvrdil a prokázal, že tato újma bude nepoměrně větší, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám, tj. zejména žalobci. Žalobce je toho názoru, že stěžovateli žádná újma v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nehrozí, naopak žalobci hrozí a již vzniká újma spočívající v průtazích řízení, čímž mu vzniká majetková škoda. Žalobce dále připomněl, že každá podaná kasační stížnost může zvrátit napadené rozhodnutí dotčených správních orgánů a zasáhnout do právní jistoty účastníků řízení. Domnívá se také, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je povinnost rozhodujícího orgánu (a právo účastníka) projednat věc v přiměřené lhůtě.

II.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně.

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušujícím rozhodnutím městského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatel jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011 - 74).

[7] V nyní posuzované věci stěžovatel ve svém odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvádí, v čem spatřuje újmu, jež by mu vznikla výkonem rozhodnutí městského soudu a tím pádem ani netvrdí, že tato újma je nepoměrně větší, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout dalším osobám. Naproti tomu stěžovatel argumentuje vznikem právní nejistoty, která by nastala v případě, že by Ministerstvo zemědělství ve věci rozhodlo a následně by Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím napadené usnesení městského soudu zrušil. Stěžovatel tak zřejmě spatřuje újmu zejména v tom, že Ministerstvo zemědělství se bude muset řídit závazným názorem uvedeným v usnesení městského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a rozhodnout o odvolání proti oznámení, přičemž stěžovatel je toho názoru, že odvolání není v daném případě přípustné.

pokračování

[8] i právní nejistoty a možné předejití vydání případně nicotných správních aktů, nelze považovat za důvod, který by sám o sobě mohl obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud je shodně s názorem žalobce přesvědčen, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v tomto případě nemůže stěžovateli vzniknout újma, jež by splňovala požadavky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Ani sám stěžovatel konkrétně netvrdil, v čem přesně by mu tato újma byla způsobena.

[9] V daném případě tak nebyla prokázána existence hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, resp. v tomto případě žalobci. Proto již nebylo předmětné zkoumat také rozpor s důležitým veřejným zájmem. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu